

naš tednik

LETO XXXII. — Številka 25 19. junija 1980 Cena 4.— šil. (5 din)
Poština plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

DANES v TEDNIKU

Kdo bo na
olimpiadi?

stran 2

5 let SPD Obir

stran 4

Nihče jim ne
ploska - cerkveni
koncert v Ločah

stran 5

Po srečno prestani maturi sta maturante Slovenske gimnazije sprejeli tudi NSKS in ZSO. Maturantom sta v prisrčnih besedah čestitala dr. Grilc in dr. Zwitter. Sprejema so se udeležili tudi razredniki dr. Kump in dr. Zwitter-Tehovnik, ravnatelj dr. Vospornik in dr. Inzko.

V Šentpetru zaključna proslava s prikazom domačih običajev

Šolarke strokovne in gospodinske šole v Šentrupertu pri Šentjakobu so zadnji konec tedna pokazale, kaj znajo. Na vsakoletni zaključni prireditvi so se vrstili v polni kletni dvorani šole pevski ter odrski nastopi, istočasno pa je bil na razstavi podan tudi reprezentativen pregled dela med šolskim letom.

Sprva k razstavi: številne okusnosti so bile kaj hitro razprodane oziroma rezervirane — in to je najboljše spričevalo za delo deklet. Da so se gojenke naučile tudi izredno dobro šivati, je pokazal ogled prostorov, kjer so bila raz-

stavljena krojaška dela. Tudi za modnega laika je bilo razvidno, da je pouk šivanja na visoki ravni tudi glede ustvarjalnosti. Pa tudi kakovost in točnost dela sta napravili vtis na ogledalce razstave. Da o drugih ročnih delih ne govorimo...

Na akademiji sami so tokrat predstavila dekleta v pesmi in besedi Rož, Podjuno in Ziljo. V ziljskem narečju je mag. Urban Popotnik predstavil ziljsko nošo, nakar so na odru zavrteli „prvi rej“. V kratkih scenah so dekleta prikazala vse šege in bajže okoli roj-

stva — menjaje s pevsimi vložki, nakar je sledil prikaz navad okoli terjenja. Posebno uspel je skeč z neukrotljivim konjem.

Spred je povezoval dr. Janko Zerzer, ki je v obeh deželnih jeziki in s poljudno znanstvenimi teksti pri publiku uspešno iskal razumevanja za šege, ki so v nevarnosti, da utonejo.

Med častnimi gosti: osrednji tajnik NSKS Jože Wakounig, predsednik KKZ Lovro Kaselj, bivši ravnatelj dr. Pavle Zablatnik.

Glavni nosilec dela za to uspelo akademijo: prof. Jože Ropitz, ki je tudi dekleta primerno motiviral. Župnik Peter Sticker je bil režiser odrskih nastopov, za glasbeno spremljavo je poskrbel kaplan Janez Tratar.

UVODNIK

Potemkin z „belo knjigo“

Pred več kot dvesto leti je živel v Rusiji človek, ki se je pisal Potemkin. Takratni carici Katarini II. Veliki je bil zelo pri srcu in zaradi tega ji je hotel napraviti čim več veselja. Katarina II. je bila za takratne razmere kar napredna vladarica in se je tudi zanimala, kako živijo njeni Rusi. Sama je živela v velikem razkošju, bila je zelo sposobna, pričakovala pa je tudi od svojih ministrov in ljubljencev, da so sposobni. Pa si je mislil Potemkin, da svoje carice ne sme razočarati in je povsod tam, kamor ji je namenil pot pri ogledu ruske države, dal postaviti lepo urejene vasi. Zunanost, tisto, kar je bilo namenjeno očesu, je bila čudovita. Za tisto, kar je bilo zado, pa se carica itak ni utegnila pozanimati. Preveč je imela drugih skrbi. Ze takrat je bila diplomacija zahtevna stvar.

Prejšnji teden (glej KTZ, 133, 12. 6., str. 3) je predložil koroški poslanec Hannes Gradenegger v dunajskem parlamentu neke vrste „belo knjigo“ o obsežnih pavcah in ugodnostih za koroške Slovence, ki da jih je po štetju 1971 17.104 oziroma ena petina celovškega prebivalstva. Kaj imajo Slovenci: 28 dvojezičnih osnovnih šol, 24 dvojezičnih glavnih šol, tri zasebne šole (Šentjakob, Šentrupert, Kmetijska šola v Podravljah), Zvezno gimnazijo v Celovcu. Slovenščino poučujejo na 11 srednjih in višjih šolah kot predmet. Poleg tega imajo Slovenci „lastno šolsko nadzorstvo“, sedem dijaških in študentovskih domov (enega na Dunaju) in tri zasebne otroške vrtce. In kake ugodnosti se smejejo Slovincem iz Zakona o narodnih skupnostih? Zvezna, deželna in občinska podpora. 53 dvojezičnih krajevnih napisov. Slovenščina kot uradni jezik

Vsako leto presenečajo kuharski izdelki

Matura na Slov. gimnaziji

Letošnja matura na Zvezni gimnaziji za Slovence je bila v dneh od 9. do 12. junija; maturitetnim izpitom je predsedoval nadzornik dr. Valentin Inzko. Bele zastave ni bilo, kajti v 8. A razredu ena

v 13 občinah, na 9 žandarmerijskih postajah, na treh okrajnih sodiščih, treh okrajnih žandarmerijskih komandanturah, treh okrajnih glavarskih in tako naprej, pa še pri železniški direkciji v Beljaku in na deželni vojaški komandanturi za Koroško. Slovenci imajo seveda tudi še svoje gospodarske in politične organizacije pa še kaj.

Ob branju vsega, kar je Gradenegger naštel (upam, da se je tudi pozanimal za ozadja, za diskriminacijo, za bazo), si misli površni bralec, da imajo Slovenci itak vse. Na papirju zares ni tako malo, resnica je seveda povsem drugačna.

O tem bi se lahko gospod poslanec Gradenegger sam prepričal, če bi hotel. In če bi bil hotel povedati v dunajskem parlamentu čisto resnico, bi bil moral naštevati druge stvari. Stvari, ki ne bi bile tako prijetne za ušesa poslancev in vlade, stvari, ki jih verjetno celovška KTZ ne bi bila objavila s tako mogočnostjo.

Tudi Potemkin je hotel pokazati carici Katarini II. Veliki samo lepe vasi in polne piskre kaše in boršča, polne slamnice kruha in mesa, site, dobro oblečene, zadovoljne in srečne ljudi.

Jože Wakounig

Mag. Urban Popotnik je predstavil ziljsko nošo

kandidatinja ni izdelala izpita iz slovenščine, v 8. B razredu pa bo en kandidat ponovil maturitetni izpit iz nemščine. Eni kandidatinji, ki je tudi nastopila k ustnim izpitom, pa je izpodletelo pri latinščini.

V 8. A razredu (razrednik dr. Ciril Kump) je nastopilo 23 maturantov in maturantk. Z odličnim uspehom so izdelale Beata David, doma pri Gospe Sveti, Nada Incko iz Celovca, Marija Trampuž iz Doba pri Pliberku in Gerti Valentinič z Raven pri Rožeku, z dobrim pa Ingrid Jožefina Certov iz Sel, Dorotheja Grebl iz Šentjakoba v Rožu, Krista Krušič iz Velinje vasi, Ana Reichmann z Moščenice pri Bilčovsu in Brigita Zdovc iz Rinkol.

V 8. B razredu (razredničarka dr. Dana Zwitter-Tehovnik) so maturirali z odličnim uspehom Tatjana Feinig iz Sveč, Samo Kupper iz Celovca, Marko Lesiak z Bistrice pri Pliberku in Nikolaj Ottowitz z Ruč pri Podgorjah, z dobrim pa Marija Dovjak s Plaznice pri Rebrci, Marko Einspieler iz Podravlj, Rupert Jesenko iz Spodnje vesce pri Bilčovsu, Cilka Miškulin iz Branče vasi pri Bilčovsu, Mirjam Slemic iz Kaple ob Dravi in Ilka Vavti iz Železne Kaple.

Zahvalna maša je bila v Žitari vasi, tudi maturitetno slavlje je bilo letos pri Rutarju v Žitari vasi. Med

slavjem je izročil ravnatelj dr. Reginald Vospornik prehodni pokal dr. Joška Tischlerja najboljšemu letošnjemu maturantu Marku Lesiak. Slavja sta se udeležila poleg maturantov, staršev in učiteljev tudi nadzornik dr. Valentin Inzko in predsednik Zdrženja staršev na ZG za Slovence dipl. trg. Janko Urank. Obe osrednji organizaciji koroških Slovencev, NSKS in ZSO, pa sta priredili za maturante sprejem v hotelu Europark v Celovcu.

Letos je zapustil ZG za Slovence 596. maturant.

Ni „vindišarjev“

V torek so na Dunaju predstavili dokumentacijo „Koroška komisija o dvojezičnih napisih“, ki jo je izdal član komisije dr. Theodor Veiter. Pri prezentaciji knjige, ki je izšla v seriji „Skupna Koroška“, sta izdajatelja knjige dr. Waldstein in dr. Inzko povedala, da je bilo največje spoznanje komisije, da ne obstajajo „vindišarji“ in da ni „vindišarskega jezika“. Dr. Inzko je na tiskovni konferenci povedal, da je komisija hotela izdelati predloge za reševanje manjšinskega vprašanja kot ga predvideva državna pogodba.

AMERIČANI V EGIPTU

Kairski zunanji minister Kamal Hasan Ali je priznal, da je v Egiptu večje število ameriških vojaških strokovnjakov, ki da opravljajo svojo nalogo v deželi ob Nilu le začasno. Po izjavi zunanjega ministra je egipčanska vlada dovolila Američanom uporabo vojaških naprav, da bi tako mogli pomagati raznim arabskim državam, če bi le-te to želele. Egipčansko-ameriški dogovor sodi v povečano sodelovanje med obema državama, je pa tudi cena za to, da je predsednik Sadat privolil v campdavidski sporazum in normalizacijo z Izraelom.

PRAGA: ZASEDANJE COMECON

Te dni zasedajo v Pragi strokovnjaki Sveta za vzajemno gospodarsko pomoč (COMECON). Glavna točka pogovorov je iskanje izhoda iz trenutne hude gospodarske krize in odobritev nove petletke (1981—1985). Čeprav oblasti tega uradno nočejo priznati, vendar pesti države članice COMECON precejšnja gospodarska kriza, ki ima svoje vzroke tako v togem centralizmu kakor tudi v povečanih izdatkih za vojaščino. Zlasti na Poljskem so gospodarske težave povzročile tako negotovanje.

STAVKE V SOVJETSKI ZVEZI

Večkrat se sicer čuje in bere o raznih stavkah v Sovjetski zvezi, kar pa oblasti zmeraj spet zanikajo. Po poročilu londonskega časopisa „Financial Times“ naj bi bili spet dve stavki začetek maja v obeh največjih sovjetskih tovarnah avtomobilov. 6. maja so menda stavkali vozači mestnih avtobusov v Togliattigradu („Lada“ po licenci Fiat 124) in tako preprečili prihod delavcev v tovarno. V Gorkem so menda stavkali delavci 8. in 9. maja zaradi slabe preskrbe z mlekom in mesom.

PLEBISCIT NA PREDARLSKEM

V nedeljo, 15. junija, se je izreklo okoli 70 odstotkov volilnih upravičencev na Predarlskem za večje pravice za deželo in s tem proti državnemu centralizmu, kot izjavljajo pobudniki (izhodišče za to glasovanje je bila pobuda gibanja „Pro Vorarlberg“). Tako ÖVP in FPÖ, ki sta se izrekli za glasovanje, kakor tudi SPÖ in KPÖ, ki sta temu glasovanju najostreje nasprotovali, vidijo v izidu dokaz zaupanja lastni politiki. Izid glasovanja se precej natančno ujema s političnim položajem v najbolj zahodni avstrijski deželi.

LIBIJSKI MORILCI V EVROPI

Čeprav je menda predsednik Gadafi odredil, naj libijski komandos ne gredo moriti v Evropi nasprotnike „ljudskega“ režima, je vodja libijskega „ljudskega biroja“ v Londonu napovedal umor dveh nadaljnjih nasprotnikov Gadafijevega režima. Britanske oblasti so sicer odredile izgon libijskega diplomata, toda neki zastopnik „ljudskega biroja“ je napovedal v Londonu, da Libija resno razmišlja o podpori organizaciji IRA. Medtem je tudi Avstrija dejansko priznala libijski „ljudski biro“ (prej veleposlaništvo) na Dunaju.

Kdo bo na olimpiadi v Moskvi?

Kljub bojkotu se bo olimpijskih iger v Moskvi udeležilo približno toliko držav kot tistih v Montrealu leta 1976. Toda v nekaterih disciplinah bodo boji izgubili vsako športno vrednost, piše hamburški tednik Der Spiegel v članku, ki ga povzemamo z nebitvenimi krajšavami.

Predsednik zahodnonemškega NOK (nacionalni olimpijski komite) Willi Daume je že februarja izrazil bojazen: „Najhuje bi bilo, če bi olimpijske igre v Moskvi navsezadnje bojkotirali samo mi in Američani.“ Najhuje je za zahodne Nemce tu.

V Moskvo sicer ne bo šlo 56 držav s pravico do udeležbe na igrah. Toda od 13 najuglednejših športnih nacij, ki so leta 1976 v Montrealu osvojile po več kot deset kolajn, sta se ZDA (94 kolajn) poleg ZR Nemčije (39) pridružili le še Japonska (25) in Kanada (11). Od 41 ekip, ki so bile kakorkoli deležne blagoslova kolajn, jih bo v Moskvi manjkalo le deset.

Držav, ki bodo igre bojkotirale izrecno zaradi protesta proti sovjetskemu napadu na Afganistan, je 29. Nekateri, na primer Gambija, Bahrein in Monako, pretaplajo svoje neznatne možnosti za športni uspeh v zasluge za bojkot. Mavretanija je svojo odsotnost uradno utemeljila s preslabo pripravljenostjo svojih športnikov.

Vsekakor pa Moskva ne bo priredila samo spartakiade. Medna-

rodni olimpijski komite priznava 145 NOK in vsaj 35 jih manjka na vsaki olimpiadi. Največ ekip — 122 — je doslej sodelovalo na olimpijskih igrah v Münchnu leta 1972. V Moskvi jih bo 85, skoraj toliko kot v Montrealu (88, kljub bojkotu afriških držav).

Iger v Moskvi se bo udeležil celo Portoriko, ki mu določajo zunanjo politiko ZDA. Nastopil bo lahko tudi Zimbabve pod vodstvom nove črnske vlade (Rodezija ne bi smela na igre).

Raziskave javnega mnenja kažejo, da se je razpoloženje ljudi v zahodnih državah zaradi pritiska nekaterih vlad na športnike spremenilo. V nasprotju s funkcionarji ZR Nemčije se Britanci, Španci, Avstralci, Novozelandci, Irci, Nizozemci in Italijani niso uklonili „bolj ali manj zaukazanemu bojkotu“ (tako francoski športni časopis L'Equipe), bojkotu, ki so ga hoteli njihovi politiki. Predsednik italijanskega NOK Franco Carraro je sklep o tem, da se bodo italijanski športniki kljub vladni odločitvi udeležili iger, utemeljil z „obzirom do atletov“.

Nekateri komiteji so zato ostali brez pričakovanih subvencij. Na Irskem je Coca-Cola preklicala obljubljeno pomoč. Zdaj jo zbira združenje gostincev. Tudi Britanci, Novozelandci in Belgijci zbirajo denar za olimpijske ekipe s prostovoljnimi prispevki.

Britanci, Francozi in Italijani zdaj upajo, da bodo dobili kolajne, ki se jim bodo morali odreči zahodnonemški športniki. Večina jih bo vsekakor odšla v vzhodni blok, ki jih je leta 1976 zbral že kakih 60 odstotkov.

Kljub pičlemu uspehu Carterjeve politike bojkota čaka moskovske organizatorje dosti preglavic: moštva iz zahodnoevropskih držav bodo sovjetske gledalce na stadionih in pred televizorji dražila s protestnimi gestami. Nekatera se bodo udeležila otvoritve, nekatera bodo izostala z vseh sprejemov ali pa ne bodo uporabljala svojih himen in bodo nastopala pod olimpijsko zastavo. Športniki bodo sprševali po političnih zapornikih.

V nekaterih ekipah tudi ne bo športnikov iz posameznih disciplin, ker so se nekatere športne zveze neodvisno od svojih NOK odločile za bojkot. Pri Švicarjih ne bo telovadcev, jezdecev, tekmovalcev v borilnih športih in strelcev, pri An-

(Dalje na 5. strani)

Klub slovenskih občinskih odbornikov je preteklo soboto vabil na ples v celovško Bayerjevo pivnico. Tvegan poizkus, organizirati velik ples v Celovcu, je spodletel. Kljub dobremu ansamblu je na ples prišlo le okoli 300 ljudi, ki bi manjšo dvorano sicer napolnili, v dvorani, ki lahko sprejme nad tisoč ljudi, pa so se obiskovalci izgubili. Ples so obiskali tudi predsednik NSKS dr. Matevž Grilc, celovski župan Leopold Guggenberger, konzul Svetislav Popovič, hodiški župan Schoffnegger, bilčovski podžupan Gasser, podpredsednik KKZ dr. Zerzer, globaški podžupan Hudl, izostali pa so z redkimi izjemami — slovenski občinski odborniki.

Občinska seja v Šentjakobu

Središčni dogodek šentjakebske občine je letos vsekakor odprtje kulturnega doma. Na zadnji seji je občinski svet odobril tako spored ob odprtju samem kot tudi naslednji kulturni teden. Nadalje je za-

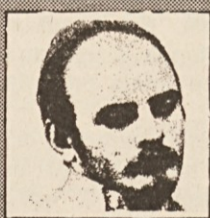
stopnik kulturnega pododbora nazaval v grobih obrisih bodoče namene s tem kulturnim hramom.

Nekako se pa opazovalec ne more znebiti občutka, da so odgovorni za kulturo v občini sklepali tako o odprtju kot tudi o sledečem kulturnem tednu preko glav občanov in mimo želja in potreb domačega prebivalstva. Tako na primer nameravajo prirediti v kulturnem domu dan starih. A pri vsej tej stvari nikjer ni mogoče zaslediti niti enega namiga, da bo stvar tudi dvojezična. Prav tako so se odgovorni kulturniki branili, da bi domači zbor „Rož“ nastopil tudi pri odprtju. Namesto tega pa so povabili zbor od drugod. Ker niso hoteli povabiti domačega slovenskega zbora, tudi ostala občinska društva ne bodo nastopala.

Na sporedu dnevnega reda je bilo tudi poročilo o letnem obračunu. Občina je prigospodarila leta 1979 nad 650.000 šilingov. So glasno je sprejel občinski svet tozadevno poročilo. Ker je dosedanji občinski odbornik Socialno gospodarske skupnosti (SGS) in frakcijski vodja, Miha Antonič, iz zdravstvenih razlogov odstopil, je občinski svet potrdil kot novega občinskega odbornika Jozija Stickerja. Nov predsednik nadzornega odbora je frakcijski vodja SGS, Anton Gabrijel.

Zaskrbljeni so občinski odborniki zaradi namere ÖDK, ki hoče vzdolž Drave na Koroškem imeti svoje lovišče. V zvezi s tem čakajo vsi prizadeti na mnenje strokovnjaka, ki pa bo obvezno za vse prizadete.

TEDNIKOV KOMENTAR

Carter v Jugoslaviji

BORUT SOMMEREGGER

TEDNIKOV KOMENTAR

goslaviji tudi iz strateških vzrokov.

Jugoslavija si v sklopu gospodarskega sodelovanja pričakuje tudi izravnavo direktne blagovne izmenjave, ki sedaj poteka na škodo jugoslovanskega gospodarstva. Jugoslavija je v zadnjih treh letih eksportirala v Ameriko blago v vrednosti 370 milijonov dolarjev, importirala pa samo v lanskem letu okoli milijardo dolarjev. Blagovni deficit se je povečal tako že na 679 milijonov dolarjev. Tu bosta obe strani iskali pota, kako priti do obojestranske zadovoljive rešitve. Zanimivo je tudi, da je pripravljeno okoli 30 pogodb za mešane investicije z ameriškimi gospodarskimi pod-

jetji. Ameriška podjetja so vodilna na lestvici takih pogodb, ki ravno na Koroškem po nepotrebnem razburkajo duhove.

Spektakularen je politični aspekt obiska. Jugoslovansko kolektivno vodstvo, ki mu je v najkrajšem času uspelo, da razprši vse špekulacije o eri po Titu, sprejema kot prvega visokega državnika ameriškega predsednika. V Beogradu komentirajo Carterjev obisk tako, da je treba ravno v času nesigurnosti in poslabšanja mednarodnih odnosov, „nadaljevati politiko popuščanja napetosti, ki pa ne more biti samo proces med obema blokoma“. Prav v Jugoslaviji opozarjajo na dejstvo, da je iluzorično misliti, da

lahko pride v enem delu sveta do popuščanja napetosti, medtem ko v drugem delu sveta bijejo vojne. To je tudi jasna obsodba sovjetske intervencije v Afganistanu, ki jo je Jugoslavija obsodila tudi pred Združenimi narodi in je hkrati odločen namig na sovjetske poizkuse, ki želijo z mirovnimi kampanjami na raznih „spontanih“ kongresih svetovno javnost odvracati od vojaške intervencije v Afganistanu.

Kako bodo torej sprejeli Carterja v Beogradu? Sigurno kot enega od zastopnikov veselih, do katerih Jugoslavlani načrtno držijo distanco, vendar pa tudi kot prijatelja, ki je s svojimi poslanicami za časa Titove boleznini prav dobro zadel mentaliteto Jugoslavije. Prav dobro se Jugoslavlani tudi še spominjajo prisrčnega sprejema, ki ga je Tito užival pri svojem obisku leta 1978 v ZDA. „Prisrčen sprejem bo Jimmy-ju Carterju pripravila tudi Jugoslavija,“ je zapisal Slobodan Lukič, tanjugov komentator. Titovi nasledniki bodo postavili demonstrativen akt, da hočejo pot neodvisnosti nadaljevati.

Kot smo poročali, bo prišel konec junija na državni obisk v Jugoslavijo ameriški predsednik Jimmy Carter. S tem bo skušal ameriški predsednik izravnati strateško napako, ko se iz nerazumljivih vzrokov ni udeležil Titovega pogreba. V Jugoslaviji komentirajo obisk kot nadaljevanje „dialoga in kontinuitete uspešnega sodelovanja v odnosih med obema državama“, ki gradijo na „osnovah neodvisnosti, suverenosti, obojestranskega spoštovanja in razumevanja“, kar pomeni v nediplomatskem žargonu, da so Združene države akceptirale Jugoslavijo tako kot je danes in bo jutri.

Mimo tega, da je Carterjev obisk, ki bo s svojo ženo od 24. do 26. junija v Beogradu, neke vrste opravičilo za njegovo odsotnost pri Titovem pogrebu, ki mimogrede rečeno, ni našla prav nobenega razumevanja predvsem na Zpadu, pričakujejo v Beogradu, da bodo dosegli predvsem na gospodarskem področju konkretne rezultate. Jugoslavija si pričakuje ojačeno gospodarsko podporo, ki jo nudijo že sedaj ZDA Ju-

Pogovor s pisateljem Turrinijem:

Slovenci ste preveč skromni

Aprila tega leta je prejel za scenarij filma „Alpensaga“ televizijsko nagrado avstrijske ljudske prosvete koroški avtor Peter Turrini, ki živi kot svoboden pisatelj na Dunaju. Naš sodelavec Janko Ferk se je s Turrinijem pogovarjal o filmu, o problemu (ali vprašanju) koroških Slovencev in o koroškoslovenski literaturi.

NT: Dragi Peter Turrini, kakšna zamisel je rodila „Alpensaga“, produkcijo ORF-a, ki je zbudila ne samo v avstrijski javnosti tako zanimanje in toliko pozornosti?

Turrini: „Alpensaga“ je nastala iz televizijske stiske. ORF delavcev in kmetov v svojih produkcijah in kazal, in če, potem le v obliki „Löwinger-Bühne“, kar pa liku kmeta ne odgovarja. — „Alpensaga“ je bila bojzljiv poskus televizije, kmeta pokazati na drug način. Da bo nastala iz tega poskusa šestdelna serija in mednarodno priznan film, tega ob začetku nobeden ne bi verjel. Igrajo ga v Ameriki in kazali ga bodo še v dvanajstih državah.

POGUM K LASTNI
BIOGRAFIJI

NT: Kaj naj je „Alpensaga“?

Turrini: „Alpensaga“ naj pripoveduje zgodbe iz zgodovine. To naj ne bo objektivna zgodovina, ampak zgodovina tistih, ki so od nje neposredno prizadeti, posebnih prizadetih ljudi, namreč kmetov — malih in srednjih. To je bila naša intencija. — Če rečem „naša“, potem zato, ker ne smemo pozabiti, da sva filmski scenarij napisala skupno z Willijem Pevnyjem. — Druga intencija pa je bila, da sva nakazala „Alpensaga“ kot družinsko zgodbo ali kroniko. Več generacij kronološko nakazati, je bil namen.

NT: Kaj je (bil) cilj in vpliv „Alpensage“?

Turrini: Vpliv je bil primarno v tem, da so ljudje imeli pogum do osebne biografije. To pomeni, da so v politiki le malo prisotni, ker so tudi v televiziji le redkokdaj. Iz tega razloga so le objekt in živina, ki daje pri volitvah svoj glas. So le masa in vsota. Zato jim je „Alpensaga“ lahko dala občutek gotove važnosti. — V Krastowitzu sem iz knjige oziroma filmskega scenarija bral pred mladimi kmeti, nakar je nek mlad kmet vstal in rekel, da mu knjiga sicer ugaja, ampak televizija tega nikoli ne bo igrala. Nato sem ga vprašal, s kakšno upravičenostjo da igrajo v televiziji „Shiloh-Ranch“, ko so pa njegovi problemi bolj važni od tistih. — V Avstriji ima kmet še vedno občutek, da ni važen, da ne šteje. Ta občutek, da ni važen, je v človeku zasidran. To je bila glavna intencija: Pogum k osebni zgodovini.

NT: Mislim, da človek ne sme ostati na nivoju svoje zgodovine, to se pravi, da ne sme čakati na zunanjo spremembo svoje osebnosti, človek se mora sam zrevolucionirati.

Turrini: Da! Spreminjaš se pa šele s tem, da akceptiraš lastni pogum svoje preteklosti. Ko to akceptiraš, se že spreminjaš. — Šele ko vem, da nisem mit krvi in zemlje ter lik kmeta, ki koraka po polju in seje, potem se lahko šele spreminjam.

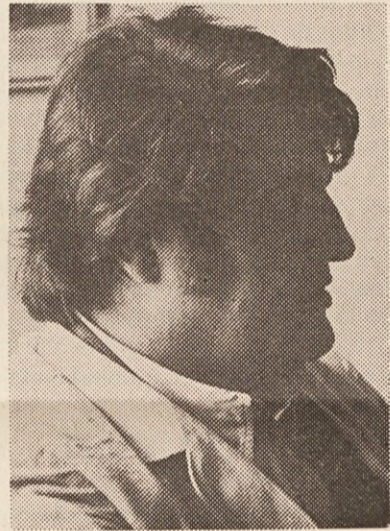
NT: Kaj naj k tej spremembi prispeva „Alpensaga“?

Turrini: Serija naj prispeva

spoznanje, da kmet ni baron na svoji zemlji, ker ima — na primer pri Raiffeisnu — toliko in toliko dolga. „Alpensaga“ naj nakaže realistično sliko situacije predvsem malih kmetov. To je zelo važno v državi, v kateri mediji, tisk, televizija in tako dalje vedno le kažejo nerealistično sliko kmeta.

NT: Slišati je bilo o težavah, ki ste jih imeli ob snemanju s kmeti.

Turrini: Tudi to je treba povedati. Tako imenovanih „težav“ s kmeti samimi nikoli nismo imeli. Težave so šele nastale, ko so začeli nastopati funkcionarji Bauernbunda. Ti so kmete nahujkali, da smo mi komunisti in komunardi, ki zapravljamo njihove davke. — Ob tem še nekaj: 90% produkcijskih sred-

stev, financ, sta prispevala nemški ZDF in švicarski SRG.

NT: Berner, Pevny in Ti ste dobili televizijsko nagrado. Kaj Ti je ta nagrada dala, kaj Ti da?

Turrini: Sprejel sem jo s takimi in takimi občutki. Na eni strani se veselim kot vsak, ki dobi nagrado, na drugi strani pa vidim, da je dobila stvar nagrado, ki je začetka nihče ni maral. Zid se mi, kot da bi najprej dojenčka tako dolgo brcali in mlátili, da je sirota in potem le vidiš, da je postal lepota in tisti, ki so najprej brcali, pa nagrado še podelijo. To je tipična avstrijska šicofrenija.

NT: Šicofrenija pa, ki jo moraš ob uspehu in važnosti, ki jo ima „Alpensaga“, pozabiti.

Turrini: Res je. Važno je, da se delajo take serije, ker nas ne sme premagati inozemski duhovni imperializem. Mislim spet na „Shiloh-Ranch“. Ne sme nas premagati koka-kola-kultura.

MANJŠINSKEGA PROBLEMA
NE POZNA LE JUŽNA
KOROŠKA

NT: Sedaj pa vprašanje, ki se tiče koroškega slovenstva. Znano je, da si prijatelj koroških Slovencev. Kako je prišlo do tega prijateljstva?

Turrini: Z osemnajstimi leti sem s Koroške zbežal. Pobegnil sem na Dunaj, ker sem hotel končno delati nekaj drugega. Do tega datuma zame koroškega problema sploh ni bilo. Na Koroško sem postal šele pozoren, ko sem slišal o „ortstafelšturm“. — Postal sem zelo an-

gažiran pisatelj, zato sem se potem tudi angažiral za koroške Slovence, ko je „ortstafelšturm“ to vprašanje zaktualiziral. Spoznal sem, da manjšinski problem ne eksistira samo v Južni Afriki.

NT: Kako si se potem angažiral? Kaj konkretno si storil?

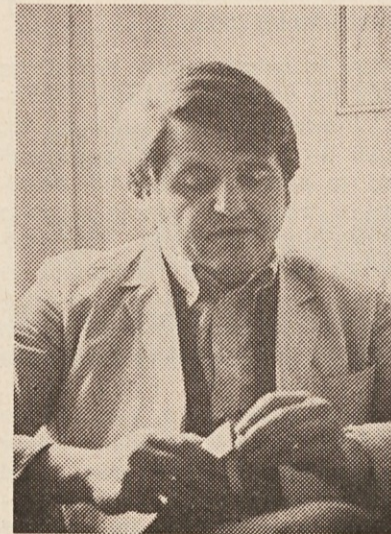
Turrini: Peljal sem se spet na Koroško. Preko Janka Messnerja sem spoznal, da ima ta dežela, naša skupna dežela, dve kulturi. Preko Janka sem se seznanil z literaturo, kulturo in sploh s slovenstvom.

NT: Kaj misliš, pomenita dve kulturi?

Turrini: Zame je to nekaj zelo važnega, če nekje govorijo in pišejo v dveh jezikih, če se dve kulturi izpopolnjujeta. — Kaj pomeni biti na Koroškem Slovenec, sem spoznal, ko sem se odločil, da bom na Koroškem nastopal na literarnih branjih le še s slovenskimi avtorji. To sem radikalno spoznal v Beljaku, ko so Messnerja, ki je z mano bral, ozmerjali. Doživel sem, da je biti Slovenec na Koroškem skorajda rasna sramota. — Slovenski pisatelji — to je tako, kot da bi na Koroškem povedal, da si gobavec. To pomeni, da si lep in zdrav samo, če si Nемеc. — Koroška stvarnost kuje genocid in zamisel: Vesel bi bil, ako bi Slovencev sploh ne bilo več. To je grožnja eksistenci. Če jezik uničiš, uničiš tudi spomin in tako si eksistenco popolnoma izbrisal. Koroška ima spomin. Spomin na partizana, ki se je boril proti Hitlerju in spomin na koroškega fašista. — Slovenci imajo pravico ne samo do obstoja, ampak tudi do spomina.

NT: Kako hočeš Ti sam vplivati na našo vprašanje?

Turrini: Osebnost lahko samo s tem vplivam na slovensko vprašanje, da z mojimi sred-

stvi vedno spet nakažem, da ima Koroška dve kulturi, in da mojo publiko seznanim s slovensko literaturo. — Hočem nakazati, da je to nekaj zelo važnega. Hočem povedati, da stanujeta na Koroškem dva v eni hiši — Nемеc in Slovenec.

NT: Kako pa hočeš, če bereš z Messnerjem, nekemu razložiti, da je tudi njegova literatura važna, če pa pride na branje z zamisljivo: TURRINI O. K., MESSNERJA PA NOČEM.

Turrini: Dobro. Pustimo to. Mislim, da je treba tudi Slovence v gotovih stvareh kritizirati, da je treba slovensko literaturo kritizirati.

NT: Kaj ali koga je treba kritizirati?

Turrini: Počakaj! Najprej to: dokler je situacija taka, da ne-

kateri sploh ne vedo za slovensko vprašanje, da sploh ne vedo za eksistenco Slovencev, je treba delati v to smer, da bodo ljudje to spoznali. Šele potem smo lahko bolj točni in kritični. Na Koroškem je važno, spraviti ljudi do spoznanja, oba naroda sta enakovredna, ker se človek ne razlikuje po kriteriju „dober-slab“. Med Slovenci je ravno toliko dobrih ali slabih kot med Nemci, in da je dobra in slaba slovenska literatura — to realistično stanje je treba doseči. — V momentu nočem postati bolj točen in kritičen, ker ti ljudje še niso akceptirani.

SLOVENCIS TE PREVEČ
SKROMNI

NT: Da pridemo na koroško slovensko literaturo. Koga od slovenskih pisateljev poznaš?

Turrini: Kot rečeno poznam Janka Messnerja, poznam Florjana Lipuša in poznam vas, ki ste izdali „samoumevnost nesmisla“, to se pravi Domeja, Hobla, Kuessa in Tebe, vas mlade.

NT: Kaj si bral slovenskega?

Turrini: Od Messnerja vse in od Lipuša pač kar se da v prevodih. — Berem seveda samo prevode, ker slovenščine ne obvladam, še ne obvladam, hočem se pa naučiti slovenskega jezika.

NT: Kaj ob tej literaturi v Tebi napravi vtis?

Turrini: Aspekt, iz katerega je nastala, mi imponira. S tem, da hočejo na Koroškem uničiti slovenščino, je uničena cela eksistenca, cel narod, ne samo jezik.

NT: Kaj misliš, kako bi se dalo to premagati, da ostane slovenska literatura omejena le na Koroško?

Turrini: En aspekt leži na vaši strani, pri Slovincih samih: Slovenci ste preveč skromni! Zelo važno bi bilo, da bi postali malo manj skromni. Ena možnost je Slovenska gimnazija, v kateri spet, poudarjam „spet“, nastaja inteligenca, intelektualni sloj, ki bo že zaradi svoje inteligence bolj samozavesten. Druga pa leži pri avstrijskih založbah. Mislim, da imajo avstrijske založbe dolžnost, da bi tiskale slovensko literaturo, pač tako v prevodih, da jo Avstrijec lahko bere ali pa od Slovencev v nemščini napisano literaturo.

NT: Ne poznam velike avstrijske založbe, ki bi založila delo kakega Slovenca.

Turrini: Drži.

SCHUHPLATTLER
S HITLERBARTOM

NT: Ob koncu še nekaj. Rekel si, da se boš učil slovenščino.

Turrini: Da, to mislim storiti, ker sem koroški pisatelj in na Koroškem pač eksistira dva jezika. Tudi s tem lahko najdem do domovine — do domovine, ne v desnem ideološkem smislu. — Treba je kovati nov pomen besede „domovina“, ker maram domovino, ne maram pa „Schuhplattlerjev s Hitlerbartom“. — Zato borba Slovencev ni le borba za njihove pravice, ampak tudi borba proti fašizmu.

NT: Kaj misliš, ima Koroška še šanso, da se oba naroda zedinita, je sprava možna?

Turrini: Druge šanse ni, ker historični fašizem Heimatdienst kmalu ne bo več imel šanse. — Edina šansa Koroške sta dve kulturi.

NT: Peter, prav lepa hvala za pogovor! Morda se bova kdaj lahko pogovarjala v slovenščini!?

PETER TURRINI

Rojen je 26. septembra 1944 v koroški Šmarjeti/St. Margarethen. Turrinijev oče je Italijan, tako je kot fant preživel nekaj let svoje mladosti v Cereji blizu Verone. Leta 1963 je maturiral v Celovcu. Do leta 1970 je delal v raznih poklicih, tudi kot pisec reklamnih besedil. Od leta 1970 naprej pa živi kot svoboden pisatelj na Dunaju.

Turrini se je profiliral predvsem kot avtor gledaliških iger. Napisal je ROZZNJOGD (premiera: Volkstheater Wien/Dunaj, 1971), ZERO-ZERO (premiera: Theater an der Wien, Wien/Dunaj, 1971), SAUSCHLACHTEN (premiera: Kammerspiele München, 1972), DER TOLLSTE TAG (premiera: Staatstheater Darmstadt, 1972), KINDSMORD (premiera: Stadttheater Klagenfurt/Celovec, 1973), DIE WIRTIN (premiera: Stadttheater Nürnberg, 1973) in WIENER WALZER (premiera: Neues Theater Hannover, 1976). Letos pa je napisal JOSEF UND MARIA.

V knjižni obliki je izdal: ERLEBNISSE IN DER MUNDHÖHLE (1973), DER DORFSCHULLEHRER (1975), TURRINI LESEBUCH (1979), EIN PAAR SCHRITTE ZURÜCK (pesmi, 1980) in omenjeno ALPENSAGA (letos pri Residenz Verlag).

Razen ALPENSAGA je napisal za TV še DER BAUER ALS MILLIONÄR (WDR/ORF, 1974/75) in JOSEF UND MARIA (ORF, 1980).

Koroškim Slovincem je morda najbolj znan po svojih literarnih branjih s koroškoslovenskimi avtorji.

PRIREDITVE

KONCERT

Prireditelj: KPD v Šmihelu
Kraj: Farna dvorana v Šmihelu
Čas: nedelja, 22. 6. 1980, ob 16. uri
Nastopajo: učenci glasbene šole iz Šmihela

LUTKOVNA PREDSTAVA:
LISICA TATICA IN MOJCA
POKRAJČULJA

Prireditelj: „Lutke mladje“ KDZ v Celovcu
Kraj: Ljudska šola v Žitari vasi
Čas: ponedeljek, 23. 6. 1980, ob 9. uri
Kraj: Ljudska šola v Železni Kapli
Čas: ponedeljek, 23. 6. 1980, ob 11. uri
Kraj: Slomškov dom, 10.-Oktober-Straße 25, v Celovcu
Čas: sreda, 25. 6. 1980, ob 16. uri

MLADINSKA IGRA:
ČUDEŽNI PISALNI STROJČEK

Prireditelj: „Oder mladje“ KDZ v Celovcu
Kraj: Slomškov dom, 10.-Oktober-Straße 25, v Celovcu
Čas: sreda, 25. 6. 1980, ob 16. uri

EN SREČEN, VESELI INU VSEH
TROŠTOV POLN DAN VOŠČIM

Pridige Janeza Svetokriškega predvaja JOŽE ZUPAN, Slovensko narodno gledališče Maribor

Prireditelj: Katoliška prosveta v Bilčovsu
Kraj: cerkev v Veljnji vasi pri Bilčovsu
Čas: petek, 27. 6. 1980, ob 20. uri

Prireditelj: Katoliška prosveta in SPD „Zila“ v Bistrici na Zilji
Kraj: Farna cerkev v ziljski Bistrici
Čas: sobota, 28. 6. 1980, ob 20. uri

Prireditelj: Kulturno društvo „Lepi vrh“ v Ukvah
Kraj: Sv. Višarje
Čas: nedelja, 29. 6. 1980, ob 10.30

STROKOVNA SOLA ZA ŽENSKO
POKLICE ŠOLSKIH SESTER V
SENTPETRU PRI ŠENTJAKOBU V
ROŽU vabi na

KULturno PRIREDITEV
 pod geslom:
NARODA BOGAT ZAKLAD, ZBIRKA STARIH JE NAVAD

Čas: sobota, 28. 6. 1980, ob 20.30
Kraj: Kulturni dom „Danica“ v Šentprimožu
 Spored obsega stare navade naših prednikov ob rojstvu, teritvi, ziljski ohceti in žegnu

SELSKO ŽEGNANJE

v nedeljo, 6. 6. 1980, v šotoru v Selah. Pričetek ob 14.30 s kulturnim programom

Sodelujejo:
 Folklorna skupina „KOLO SLAVUJ“ iz Gradiščanskega
 Kvartet iz Plajberka
 Trio Oraže
 Ženski pevski zbor iz Sel
 Mešani pevski zbor iz Sel
 Ob 17. uri se začne ples. Igra mednarodno znani ansambel „Toneta Kmetca“. Nadaljevanje žegnanja v ponedeljek, 7. 7. 1980, ob 20. uri. Igra „Obir-kvintet“.

Prireditelj: DSG Sele

SLOVENSKA PROSVETNA ZVEZA
OBVEŠČA

Likovna kolonija „VUZENICA 80“ bo letos med 24. in 30. avgustom. Mladi likovniki se bodo tudi letos urili veščin grafike, seveda pa bo med bivanjem v Vuzenici ob Dravi dovolj časa za izlete in kopanje. Tako bodo imeli priložnost nekaj lepega ustvariti in kot spomin prinesiti s seboj domov. Udeleženci kolonije naj bi bili stari vsaj 10 let. Navzgor ni omejitve, vendar običajno sprejemamo udeležence do 20. leta starosti.

Zadnji rok prijave: 31. julija 1980. Prijave pošljite na naslov: Slovenska prosvetna zveza, 9020 Celovec, Gasmetergasse 10/1, tel.: 0 42 22 / 32 50.

SPD Obir na Obirskem
praznuje petletnico

Meseca maja je Slovensko prosvetno društvo „Obir“ na Obirskem izvedlo svoj vsakoletni redni občni zbor. Četudi so se v preteklem letu športniki organizirali v samostojnem športnem klubu „Obir“, se je društvena dejavnost razširila na pomembna druga področja. Tako je na občnem zboru preстал 15-članski mladi moški zbor svojo krstno predstavo. Med pesmimi smo prvič v javnosti čuli Polanškovo „Fantič zgodaj staja“ (na lastno besedilo), za začetek kar nadebudni korak! O izredno lepem uspehu je lahko poročala knjižničarka Vida Polanšek, kajti letos je prodala med Obirčane in Korčane kar 32 knjižnih darov Slovenske prosvetne zveze.

Potujoča knjižnica je v najkrajšem času zabeležila 25 članov. Tak pojav jasno izpričuje, kako naši ljudje radi sežejo po dobri slovenski knjigi. Iz poročila Vide Brumnik o mešanem mladinskem zboru smo izvedeli, da skupina redno hodi na vajo. Pač pa imajo velike težave, kajti pevke in pevci so raztreseni po raznih šolah in delovnih mestih. Za moški zbor je podal poročilo Folti Smrtnik in omenil, da velja vabilo še naprej za marsikatero starejšega domačega pevca, ki naj sodeluje za skupno domačo pevsko dejavnost. Marica Stern je bila s svojim poročilom mnogo na boljšem, kajti Obirski ženski oktet je v minulem letu nastopal poprečno skoraj vsakih 14 dni doma in po svetu (Italija, Dunaj, Celovec, Šentilj, Tržič itd.). Vse tri omenjene pevske skupine vodi direktor Polanšek. V taj-

čanje besednih ustvarjalcev. Tajniško poročilo nadalje našteva lepo število prireditvev, ki služijo željenemu navezovanju stikov med posameznimi društvi: mešani zbor SPD „Rož“ je prinesel k nam pesmi narodov, celovška gimnazijska igralska skupina „Obtoženega volka“ (občudovali smo domača dijaka Francija Karničarja in Fridla Furjana), Šipkova dramska ekipa z Raven nas je seznanila z „Judenburgom“ in drugič s „Svetnečim Gašparjem“, skioptični večer Marte Polanšek pa je popestril in utrdil vedno bolj živo povezanost med društvenimi člani.

Namestnik tajnice SPD „Obir“, magister Ludvik Karničar, ki je lani decembra promoviral na graški univerzi za doktorja filozofije, pa je doživel na tem občnem zboru posebno počastitev. Valentin Polanšek mu je čestital na prisrčen

Največ nastopov ima Obirski ženski oktet

niškem poročilu je s posebnim poudarkom bilo omenjeno 1. srečanje pisateljev narodnostnih skupin pri Kovaču na Obirskem, konec avgusta lani.

Odmevnost v časopisih in radiu je bila precejšnja. Literati so prišli iz Vojvodine, Prekmurja, Trsta, Gradiščanskega, Dunaja, Celovca in Šivce. Med slovenskimi koroškimi pisci smo opazili Milko Hartmanovo, Jožeta Blajsa, Horsta Ogrisa, Del Vedernjaka, Janka Messnerja, Andreja Kokota in Valentina Polanška. V tej zvezi naj bo izrečeno, da si SPD „Obir“ šteje v veliko čast, biti soprireditelj s slovenskim PEN centrom, s koroškim PEN klubom in Slovensko prosvetno zvezo v Celovcu za tako pomembno mednarodno sre-

način in izrazil ponos domačega kraja na svojega drugega doktorja. Predsednik SPD „Obir“, dr. Gusti Brumnik, slavljencev bratranec, je podaril dr. Ludviku Karničarju dragoceno darilo, knjigo „Zgodovina Slovencev“. Podpredsednik ZSO Janez Wutte-Luc je namenil občnemu zboru navdušujoče besede, katerim se je navrh priključil še predsednik sosednega SPD „Zarja“ inž. Peter Kuhar. Navzoči člani so z navdušenim aplavzom potrdili dosednji odbor še za vnaprej, kajti prav občni zbor je jasno pokazal, kako Slovensko prosvetno društvo „Obir“ iz leta v leto raste in uspešno deluje. Sredi dela, načrtov in navdušenja torej beležimo pod Obirjem petletnico obstoja SPD „Obir“.

UČENKE STROKOVNE KMETIJSKE ŠOLE — ZAVODA ŠOLSKIH SESTER V ŠENTRUPERTU

Vas prisrčno vabijo na

ZAKLJUČNO PRIREDITEV IN NA OGLED ŠOLSKIH IZDELKOV

Ogled razstave:

v soboto, 21. 6. 1980, od 14. ure naprej
 v nedeljo, 22. 6. 1980, do 18. ure

Kulturna prireditvev:

v soboto, 21. 6. 1980, ob 15. uri
 v nedeljo, 22. 6. 1980, ob 13.30 in 16. uri

Spored prireditvev:

1. Dekleta pozdravljajo
2. Čardaž
3. Govor
4. Dekleta pojejo
5. ROKSANA — igra v štirih dejanjih z menuetom in baletom

Uredništvo Našega tednika je pretekli ponedeljek obiskal konzul SFRJ Svetislav Popovič, ki je pri celovškem generalnem konzulatu zadolžen tudi za tisk. Na uredništvu Tednika so konzula Popoviča sprejeli člani našega uredništva, glavni urednik Jože Wakounig pa je spregovoril o našem glasilu. Konzulu Popoviču je po daljšem pogovoru izročil v imenu uredništva namestnik glavnega urednika Borut Sommeregger v spomin na obisk jubilejni izvod Našega Tednika.

ROŽ-PODJUNA-ZILJA

● ROŽEK

Kulturno društvo Peter Markovič je na svoji zadnji seji predlagalo, da se v novo kupljeni sodniški hiši uredi krajevni muzej. V muzeju naj bi se hranile znamenitosti rožeških krajev, predvsem pa najdbine iz kamene dobe in iz keltske dobe, ki so jih izkopali na Bregu. S tem bi se po eni strani obogatil Rožek z novo atrakcijo in bi se po drugi strani dokazalo, da Rožek ni šele nastal v tem stoletju Rožeške informacije, ki jih izdaja EL Rožek. Junjska številka lista je tokrat posvečena 50. obletnici trga Rožek.

● ŠENTJAKOB

Brez domačih zborov bodo v nedeljo, 22. junija, v Šentjakobu slovesno odprli novi kulturni dom. Po otvoritvi se bo začel kulturni teden, ki ga bodo zaključili v soboto, 28. junija, s prireditvijo „Prinas v Rožu“. Na zaključnem večeru bo sodeloval tudi MPZ „Rož“ pod vodstvom Lajka Milisavljeviča. Občinski odbornik EL Franc Ja-

nežič je povedal, da niso hoteli imeti pri otvoritvi slovenskega zbora, zato pa bodo pri otvoritvi šentjakobskega kulturnega doma peli samo — beljaški zbori.

● BISTRICA NA ZILJI

Da je lahko dvojezična prireditvev popestritev in hkrati odraža pravo sliko občine, so dokazali preteklo soboto na lep način pri otvoritvi nove ljudske šole v Bistrici na Zilji. Novo šolo, ki jo je odprl deželni glavar Wagner, je blagoslovil domači župnik Stanko Trap in v obeh deželnih jezikih zaprosil za blagoslov nove stavbe. Slovensko in nemško so peli in deklamirali šolski otroci, spored je naštudirala ravnateljica Gija Zwitter, učiteljica Wigoschnig, ki zastopa Mariano Meschnig, pa je naštudirala s šolarji tudi prizore ritmične gimnastike. V svojem pozdravnem govoru je deželni glavar Wagner tudi opozoril zbrane, naj bi ta šola koristila tudi sožitju obeh narodov. Tudi oba navzoča šolska inšpektorja Vouk in Doner sta pohvalila dvojezično prireditvev.

„Sosed, kako te gledam“

„Sosed, kako te gledam“, je bil naslov prireditve, ki jo je organiziralo Slovensko prosvetno društvo „Bilka“ v Bilčovsu. Na prireditvi so brali koroški PEN-avtorji, glasbeno pa so zaokrožili literarno branje otroci glasbene šole. O pisateljih, ki so brali v Bilčovsu, je koroška „Volkszeitung“ zapisala, da je navdušil Walther Nowotny in da prof. Helmut Scharf brez napačnega patosa in solzenosti opisuje skupno domovino Korošcev obeh jezikov. Pozornost je vzbudil s svojimi sodobno kritičnimi teksti Valentin Polanšek. Horst Ogris je persifliral dnevno dogajanje, močno ga je prizadelo podiranje dvojezičnih napisov. Herbert Seher je bil kot organizator razočaran nad obiskom, vendar je treba reči, da je poznavalec „scene“ obisk le presenetil. Na žalost se kljub dvojezičnosti nemški sosed prireditve ni udeležil...

PRIREDITVE

SPD „Zila“ v Bistrici na Zilji
SPD „Dobrač“ na Brnci
SPD „Jepa-Baško jezero“ v Ločah
vabijo na
**DRUŽABNO SREČANJE NA
BLEŠČEČI PLANINI**
v soboto, 28. 6. 1980
Skupni odhod ob 16.30 od Kopajnika

NOČNI POHOD H KAPELICI
(PODGORJE)

Prireditelj: Katoliška mladina iz
dekanij Borovlje in Rožek
Čas: petek, 27. 6. 1980, ob 22. uri
Zbirališče v Podgorjah

SLOVENSKO PROSVETNO
DRUŠTVO „KOČNA“ V SVEČAH
IN KRŠČANSKA KULTURNA
ZVEZA V CELOVCU

vabita na odprtje
VRTA SLOVENSKIH KULTURNIKOV
ki bo v nedeljo, 29. 6. 1980, (po
mednarodnem času) ob 14.30 v
Svečah na vrtu akademskega ki-
parja prof. Franceta Goršeta
Sodelujejo: Moški pevski zbor SPD
„Kočna“ iz Sveč
Jože Zupan (SNG Maribor) pripo-
veduje odlomek iz Vorančevih
„Dvojčkov“
Mešani pevski zbor „Jakob Petelin-
Gallus“ iz Celovca
Mešani pevski zbor „Podjuna“ iz
Pliberka
Dekleta triletne strokovne šole iz
Šentpetra pri Šentjakobu v Rožu in
Mladina SPD „Kočna“ iz Sveč

KONCERT

Prireditelj: KPD „Smihel“
Kraj: Farna dvorana v Šmihelu
Čas: nedelja, 29. 6. 1980, ob 20. uri
Nastopa mešani pevski zbor „JA-
KOB PETELIN-GALLUS“ iz Celovca

DAN IZSELJENCEV

Zveza slovenskih izseljencev pri-
reja v nedeljo, 6. 7. 1980, s pričet-
kom ob 14. uri v Kulturnem domu
na Radišah

REDNI OBČNI ZBOR Z
DRUŽABNIM SREČANJEM

ki ga bosta z nastopi popestrila:
pevski zbor SPD „Radiše“ z Radiš
in folklorna skupina SPD „Zarja“
iz Železne Kaple

POLETNA NOČ

Prireditelja: KPD „Drava“ in
Pevsko-instrumentalna skupina
Žvabek
Kraj: gostilna Motschula-Blick
na Suhu
Čas: sobota, 21. 6. 1980, ob 20. uri
Igra ansambel „POMLADNI VETER“

KONCERT

Prireditelj: SPD „Zila“ v Bistrici
na Zilji
Kraj: Kulturni dom v Bistrici na Zilji
Čas: petek, 20. 6. 1980, ob 20. uri
Nastopa mešani pevski zbor „Ja-
kob Petelin-Gallus“ iz Celovca

DOM V TINJAH

V ponedeljek, 23. 6. 1980
**ROMANJE V MARIJINO CELJE
IN SECKAU**
za župnije: Sele, Apače, Galicija,
Rikarja vas, Šentprimož, Mokrije,
Dobrla vas

V sredo, 25. 6. 1980, ob 19.30
FILMSKI FORUM — diskusijski film
za starše in otroke, nem.

V soboto, 28. 6. 1980
ROMANJE NA SV. VIŠARJE
za župnije: Gorenče, Ruda, Šent-
peter na Vašinjah, Zelinje, Šmarje-
ta/V., Tinje.

V ponedeljek, 30. 6. 1980, ob 9. uri
VZGOJNA VPRAŠANJA —
„OTROK IN TELEVIZIJA“, nem.
Voditelj: ravn. Müller, izobraževalni
center odraslih v Celovcu

Kulturni večer v Šentvidu

Zadnjo soboto je SPD „Danica“ vabilo na kulturni večer v Kulturnem domu. Večer je bil dvojezičen, da so gostje spoznali deželo in kraj, kjer se nahajajo na dopustu. „Danica“ že dolga leta prireja take večere za goste, da jim nudi med dopustom tudi kulturne prireditve, in da jih hkrati seznanjajo s svojstvenostjo dežele in kraja. Te prireditve so, kot že rečeno, dvojezične in jih gostje radi obiskujejo.

V soboto pa sta gostovala v Šentprimožu moški zbor iz Šentjurja na Kozjanskem ter ansambel „Mladi mi“ dijakov Slovenske gimnazije. V pozdrav je najprej domači mešani zbor pod vodstvom Hanzija Kežarja zapel eno nemško in tri slovenske, nato pa se je vrstil venček pesmi in melodij, ubrano zapetih od gostov.

Presenetil je moški zbor gostov iz Šentjurja. Zbor, ki ga vodi mlad dirigent, je pel pesmi Gallusa, Kernjaka, Tomca, Gobca, Marolta, Ipavca in Srebotnjaka. Pevska raven zbora je zelo visoka in jih priporočamo tudi drugim društvom.

Ansambel „Mladi mi“ je na Koroškem že dobro znan in ga ni potrebno posebej predstavljati. Hvalvredno je, da se mladi dijaki tako samostojno in aktivno vključujejo v kulturno delovanje narodne skupnosti. Je pač to praktično in aktivno nadaljevanje glasbene pedagogike na Slovenski gimnaziji. Le po tej poti naprej!

Stanko Wakounig, predsednik društva, je vse navzoče, goste in domačine, prav priskrčno pozdravil in tudi povezoval med posameznimi točkami. Kratko je tudi predstavil zgodovino Šentjurčanov.

Domače društvo in Šentjurčani so si izmenjali tudi darila. Daničani so gostom podarili kaseto, brošuro in značke, gostje pa so s seboj prinesli poln sod domače

kapljice, ki jo je „moral“ dirigent Hanzij Kežar takoj pokusiti. Hkrati je bilo društvo „Danica“ povabljenno na obisk v Šentjurju.

KONCERT MARIJINIH PESMI V LOČAH

Nihče jim ne ploska ...

Katoliška prosveta, ki jo vodi Janko Merkač, je priredila predteklo soboto v farni cerkvi v Ločah ob Baškem jezeru koncert Marijinih pesmi, na katerem so sodelovali cerkveni pevski zbori iz okolice Pečnice, Šentlenarta pri Sedmih studencih, Brnce, Rožeka in Loč ter Kvintet dunajskega krožka. Povezovala sta Erika Wrolich in Mirko Singer v obeh deželnih jezikih, na orglah je igral Hanzij Gabriel.

Koncert ni imel namena, da bi se nastopajoči zbori merili v svoji disciplini, namen je bil ta, da se srečajo ljudje, ki požrtvovalno in vztrajno skrbijo za lepo oblikovanje božje službe v svoji fari in se dolga leta od širše javnosti neopazno srečavajo in marljivo vadijo tudi naraščaj. Pogosto se sliši, da

Slovenski informacijski center
izdal tečaj slovenščine

Zaradi velikega povpraševanja je Slovenski informacijski center (SIC) izdal v kooperaciji z Državno založbo Slovenije tečaj slovenščine. Tečaj sestavljajo štiri kasete in spremna knjiga, ki so jo izdali Andoljšek, Jevšenak in Korošec. Štiri kasete prodajajo za 200.— šilingov, kompletni tečaj s knjigo in okusno torbico pa pro-

dajajo v slovenskih knjigarnah za 350.— šilingov.

Za vse ljubitelje igralskih kart, in pa ne samo za „kvartopirce“ je SIC izdal tudi igralske karte z napisom „Zweisprachig ist besser“ in rdečim nageljnem. Posrečeno darilo za prijatelje stane 20.— šilingov.

se tu in tam gre tudi za osebne nazore in stremljenja, ki jih hoče ta ali oni uveljaviti v skupini.

Nihče jim ne ploska. Tudi na omenjenem koncertu v Ločah je bil zaključni aplavz bolj bojazljiv, čeprav bi ga zbori res vsaj tokrat zaslužili. Nekdo je namignil dopisniku NT, da naj omeni zbor iz Šentlenarta kot „odkritje večera“. Res je bil odkritje tako po številu pevcev kot tudi po petju, zapisati pa je kljub temu treba, da je bil cel večer odkritje in kaže, da bi stalno prirejali podobne koncerte, ki zajamejo cerkvene zборе iz nekaj sosednih far. Okrajni kantor g. župnik Maks Mihor iz Kotmare vasi je v svojih spodbudnih zaključnih besedah izrazil prepričanje, da se ob takih prireditvah tudi sodelujoči veliko naučijo in da je ta zbor predvsem dobro intoniral, drugi ima posebno lep glasovni obseg, tretji pa je znal podati pesmi posebno doživeto.

Lep večer, poln atmosfere in človeške topline.

Nihče jim ne ploska. Morda je to ravno tista prednost cerkvenih zborov, za katero bi jih mogli zavidati?

Zborovodje: Šentlenart: Alois Hochkofler. Pečnica: Martin Rössmann. Rožek in Brnca: Aleks Schuster. Loče: Simon Triessnig. Kvintet dunajskega krožka: Hanzij Gabriel.

Povezava: Erika Wrolich, Mirko Singer.

Šentlenartski zbor, ki ga vodi Alois Verhnjak

Kdo bo na
olimpiadi?

(Nadaljevanje z 2. strani)

gležih pa jadrancev, jezdecev in hokeistov na travi.

Tako bo bojkot nekatera tekmo-
vanja dokaj ali popolnoma raz-
vrednotil. V rokometu ne bo ZRN
(svetovnega prvaka leta 1978), v
hokeju na travi olimpijske zmago-
valke Nove Zeladnje, v košarki ne
bo Združenih držav, ki so doslej
največkrat zmagale na olimpijskih
igrah. ZDA in nekatere druge dr-
žave, ki bojkotirajo Moskvo, so še
leta 1976 osvojile 24 od 69 kolajn
v moški lahki atletiki.

Tekmovanje žensk sicer že dol-
ga obvladujejo športnice iz vzhod-
nega bloka, toda v plavanju se je
začel preobrat. Na olimpijskih
igrah leta 1976 so si pripravile
Američanke eno samo zlato me-
daljo, na svetovnem prvenstvu leta
1978 v Berlinu pa so si ameriške
najstnice priborile že osem zmag,
njihove tekmičice iz NDR in Sovjet-
ske zveze pa samo tri. Šele izidi na
ameriškem prvenstvu — ki bo hkrati
z olimpijskimi tekmovanji — bo-
do pokazali, koliko je vredno mo-
skovsko zlato.

Premoč ameriških plavalcev je
tako ali tako očitna. V Montrealu
so države, ki bojkotirajo Moskvo;
predvsem ZDA, dobile 32 od skup-
no 45 plavalnih kolajn.

Tekmovanja v jahanju se bodo
brez športnikov iz zahodne Evrope
in ZDA spremenile v tretjerazreden
provincialni turnir. Za favorita ve-
lja zdaj zmagovalc svetovnega
pokala Hugo Simon — Nemeč, ki
se je preselil v Avstrijo, ker je bil
za zahodnonemško ekipo preslab.
Kot Avstrijec bi lahko nastopil.

Gladstone in Landgräfin, njego-
va najzanesljivejša konja, sta last
avstrijskega konzula v Liechten-
steinu dr. Badlnerja. Toda ta ne
bo poslal svojih konj v Moskvo.

MI
ZA VAS

PIŠE MIHA ZABLATNIK

Kredit z zmanjšanimi obrestmi
(Agrarinvestitionskredit)

Za nabavo naprav, strojev in
orodja v hiši in gospodarstvu,
ki olajšajo delo in skrajšajo de-
lovni čas in za opremo, ki je
namenjena bivanju gostov na
kmetijah.

KREDIT SE ODOBRI ZA:

- Izboljšanje vodne oskrbe
hiše (Hauswasserversorgung),
vključno vodovoda od izvira
do stanovanjske hiše, izloči-
tev mila (Seifenabscheider),
ponikovalnico (Sickergrube),
greznice (Senkgrube), sani-
tarnih naprav in opreme ter
centralne kurjave;
- adaptacije in opreme kuhinj;
- adaptacije in opreme delov-
nih prostorov v hiši;
- nabavo gospodinjskih stro-
jev in orodja, ki olajšajo delo;
- opremo tujskih sob in počit-
niških stanovanj na kmetijah;

- adaptacijo in opremo sobe
za zajtrk za goste na kme-
tiji, ki plačujejo usluge;
 - adaptacije in opremo stano-
vanjskih prostorov (Wohn-
räume);
 - opreme za stanovanja starih
lastnikov (Altenteilwohnun-
gen für Übergeber).
- Obrestna mera teh kreditov:
6%.

KREDITI SE LASTIJO IZ JAVNIH
SREDSTEV:

Do 60% skupnih stroškov ukre-
pa (Maßnahme) (delež lastnih
sredstev 40% ukrepa),
spodnja mera kredita:
20.000.— šil.
najvišja mera kredita:
100.000.— šil.
trajanje kredita: 10 let; za na-
bavo gospodinjskih strojev in
orodja: 5 let.

KREDIT SE ODOBRI SLEDEČIM
OBRATOM:

Domnevna enotna vrednost (fik-
tiver Einheitswert) do 800.000.—
šil. Pri stranskih zaslužkih iz
nekmetijske dejavnosti ali na-
jemih se izračuna domnevna
enotna vrednost.

Prošnje vlozimo: na urad Kme-
tijske zbornice na okrajnih gla-
varstvih.

PODLAGE ZA PROŠNJO ZA
KREDIT:

Izveček iz zemljiške knjige (ne
sme biti starejši od 4 tednov),
posestniška listina (Grundbe-
sitzbogen),
odlok o enotni vrednosti (Ein-
heitswertbescheid),
polico zavarovanja proti ognju,
potrjeno uradno dovoljenje za
gradbo pri gradbenih ukrepih,
proračune,
pri strojih: oferte, naročilnice ali
račune,
pri nesamostojni pridobitni de-
javnosti (unselbständige Er-
werbstätigkeit): potrdilo o mezd-
nem davku (Lohnsteuerbeschei-
nung), mezdni list (Lohnzet-
tel), prosilca za kredit in/ali so-
proga ali soproge.
Pri samostojni pridobitni de-
javnosti: zadnji odlok o promet-
nem davku oziroma davku na
dohodek prosilca za kredit in/
ali soproga oziroma soproge.

(JAPONSKA SLIČICA)

Vroč poletni dan se je nagibal k zatonu. Sonce je bilo nizko nad obzorjem in nebesni strop je bil ves oblit z rdečim svitom. V bambusovi goščavi so se plazile prve senice.

Mičio san se je vračal s predvečernega izprehoda. Premeril je čajne plantaže, obiskal vrt, kjer so zorele murve, ter stopal z lahkim korakom proti domu in se predal edinstvenemu čaru svoje okolice.

Pred nekaj dnevi se je vrnil iz glavnega mesta, kjer je dovršil prvo leto visokošolskih študij. In sedaj mu je bilo doma vse tako drago in ljubo po dolgem letu bivanja v tujini. Slednja stezica, vsak kotiček je govoril k njemu o spominih iz otroških let in najnežnejše mladosti.

Tod ga je nosila služkinja O Taku „štuporamo“, tod je tekal in se skrival za debela drevesa in za grmovje, ko je bil že nekoliko večji...

Šinilo mu je v glavo, kako je pač čudno, da se mu v spominih na otroško dobo vedno vsiljuje O Takina slika, ki ga utruja s svojo pretirano skrbjo in ljubeznijo in mu preseda z večnimi in nepotrebni pozornostmi.

Oče mu je umrl tako zgodaj, da se ga ni niti spominjal, in mati ga je vzgajala zelo strogo. Ni se smel ganiti od mize, dokler ni imel vseh nalog v redu. V tem je bila mati neizprosna, posebno ko je obiskoval srednjo šolo.

„Obljubila sem to tvojemu očetu,“ je vedno rekla. O Taku pa je skrbela zgolj za njegovo ugodje in udobnost, razvajala ga je, hotela ga je nositi na hrbtu, čeprav je bil že odrasel in se je zaradi tega sramoval pred tovariši.

Zdelo se mu je, kakor bi imela posebno veselje, če mu je lahko kaj podtaknila, da ni opazila mati. Često je kupila sladkih kolačkov ali pa praženega graha iz svojega in tekla z njim, ko je odhajal v šolo, da mu je to lahko dala skrivaj brez materine vednosti.

In tako rada je čakala nanj pred šolo, da ga je lahko spremila domov.

„Pravkar sem imela tu opravka, pa sem počakala na vas, Mičio san,“ je vselej rekla v zadregi. Nikdar se ni mogel prav zanesti, da ga ne čaka morda kje v trgovini ali na ulici za vogalom in ne bo nenadoma stopila k njemu in šla za njim.

B. N. ELIAŠOVA:

Ko se je bližal čas Mičiovega odhoda v glavno mesto zaradi študija, je postajala O Taku neznana. Medtem ko je mati vse potrebno pripravljala mirno in brez besed — njegova mati ni pravzaprav nikdar veliko govorila —, se je O Taku topila v solzah in ga brez konca in kraja poučevala, kaj mora vzeti s seboj in kako mora ravnati, da se mu ne pripeti kaj hudega.

In ko je bil že v mestu, je dobival od služkinje več pisem kakor od matere. Materina pisma niso bila samo redka, ampak tudi kratka in skoraj hladna, kakor se mu je zdelo, medtem ko so bila O Takina pisma vsa polna skrbi in iskrenosti. Ko se je pripeljal domov na počitnice, je bila O Taku neznančno vesela. Bila je vsa v solzah, toda to pot so bile solze veselja.

„Kako je zrasel! Kako je postal močan! In kako je pameten, kajne?“ je govorila vsakomur, ki je prišel v hišo.

Taki spomini so se mu vzbujali, ko se je bližal domu. Pretirane O Takine pozornosti in ljubeznivosti so ga utrujale in mu bile hkrati zoprne.

Posvetoval se je z materjo, na kakšen način bi njenemu početju naredil konec.

„Tudi meni ni to prav. Vendar je proti O Taki težko kaj ukreniti. Tvoj oče je želel, da bi je nikdar ne dali od hiše — so pač razlogi za to...“

Mičio san je opazil, da je mati v zadregi kakor vedno, kadar je kdo vzela očeta v misel. In zato ni odslej tega nikdar več omenil.

Proti služkinji je bil brezbrizen, včasih celo surov, samo da bi se je iznebil. Toda, ko je videl njen žalostni pogled, mu je bilo takoj zopet žal.

Tudi sedaj, ko se je bližal domu, ga je vznemirjala misel, da ga O Taku že nestrno pričakuje in da ga bo pozdravila zopet s takim veseljem, kakor bi se vračal iz daljnega potovanja.

Goreča sončna obla je medtem zdrsula za obzorje. Rožnata zarja na nebu se je izpremenila v vijoli-

Mati

ličasto in nazadnje izginila. Somrak je kakor vedno nenadoma in brez prehoda pokril okolico.

Med temnozelenimi bori in kriptomerijami se je zasvetila Mičiova rodna hiša: bila je vsa razsvetljena.

In komaj se je mladenič približal hiši, je nekdo odpahnil vrata in

žujejo, kako ste čvrsti in močni! In vsak dan ste bolj podobni svojemu očetu...“

O Taku je osupla obstala, zakaj Mičio jo je v tem trenutku ošinil z začudenim pogledom.

Niti mati mu ni tega nikdar rekla.

Materini odgovori, ko je povpraševal po očetu, so bili tako izmikajoči in nejasni, da je ostal oče zanj neznan, v mistične megle zastrta osebnost.

„Vaša mati je odšla k sestri in se pozno vrne,“ je govorila zopet O Taku, „danes boste večerjali sami — takoj vam prinesem jed.“ In odhitela je v kuhinjo.

dobro pripravljeno. Neprestano je premišljeval, kako bi začel s staro služkinjo razgovor o svojem očetu. Najprej jo je pustil, da je govorila o brezpomembnih rečeh, na katere je samo pritrjeval ali pa prav na kratko odgovarjal.

„O Taku, ali sem res podoben očetu?“ je nenadoma vprašal, ko mu je po večerji ponudila skodelico dišečega čaja.

O Taku je sedaj pričela na dolgo govoriti o vseh podrobnostih te podobnosti. Orisala je živo vsako potezo očetovega obraza, njegov glas in nasmeh.

Bil je presenečen, v kako živih barvah je slikala to že davno mrtvo osebo. O Taku je vse to pripovedovala naravnost z zanosom.

Od opisovanja očetove zunanosti je prešla na opisovanje njegove narave. Nikoli v življenju ni srečala tako plemenitega in dobrega človeka, kakršen je bil Mičiova oče. To je bil konec njenega dolgega slavošpeva.

Mičio je osupel poslušal. Doslej ni še nikdar slišal toliko o očetu. Mati ni rada govorila o njem, to je že davno opazil. Misli si je, da pač ni mogla pripovedovati o njem nič dobrega, slabega pa ni hotela. In ta stara služkinja se kar navdušuje za očeta, kakor za nenavadno dobrega in plemenitega človeka...

„Oprostite, Mičio san,“ je končala v zadregi, ko je pospravljala prazne skodelice od večerje, „ni bilo prav, da sem vam pripovedovala o vašem očetu — vaša mati tega nima rada, toda povpraševali ste sami in jaz sem govorila menda preveč — ne zamerite! Hotela sem vam napraviti veselje — vse bi storila, samo da bi vas razveselila in razvedrila — vse, samo da bi bili srečni...“

O Taku ni mogla več govoriti... Zakrila si je obraz z rokavom svojega kimona in zajokala.

„Ah, dragi moj Mičio,“ je hitelela, „danes ne morem več skrivati bolečine, ki mi je dvajset let razjedala srce — danes vam moram izdati: ljubila sva se z vašim očetom — trenutki sreče in blaženosti so bili kratki — potem pa so prišla neskončno dolga leta žalosti in odrekanja... Mičio, dragi Mičio — ti si moj sin... Ne morem več nositi v svojem srcu te boleste skrivnosti, ki bi je pravzaprav ne smela izdati nikdar...“

Njeno telo je drhtelo v presun- (Nadaljevanje na 7. strani)

Andrej Šuster
Drabosnjak

IGRA
OD
ZGUBLANIGA
SINA

Nastopajo
igralci
Slovenskega
prosvetnega društva
„Drabosnjak“
na Kostanjah
režija Peter Sticker

ČAS: SOBOTA, 21. JUNIJA 1980, OB 20. URI
KRAJ: FARNA DVORANA V ŠENTJAKOBU V ROŽU

ČAS: ČETRTEK, 26. JUNIJA 1980, OB 20. URI

KRAJ: MARIJANIŠČE V CELOVCU

PRIREDITELJ: SLOVENSKO KULTURNO DRUŠTVO V CELOVCU

prikazal se je od smeha razjasnjeni O Takin obraz.

„Irašaj, irášaj — vstopite, vstopite!“ je klicala veselo. Prinesla mu je mehke copate, da mu ni bilo treba narediti dolgega koraka, ko je sezul lesene gete, in spremljaje ga v jedilnico je neprenehoma živahno govorila.

„Kako zdravi ste videti danes, gospod Mičio! Izprehodi vas osve-

Mičio je zamišljen sedel na blazino.

Instinktivno je zaslučil priliko, ko bi lahko kaj več poizvedel o očetu. Videl je, da se ga O Taku prav dobro spominja...

Zamišljen je sedel, ko mu je O Taku prinesla večerjo na prepleškani mizici. Niti opazil ni, da so to njegova najljubša jedila in da je bilo vse nenavadno skrbno in

naj si bo takoj na jasnem, da mu zaupava, da sva zaradi njega tudi na jasnem! je začela ženska.

Starec jo je gledal. Pozorno in brezizrazno.

— Vemo, kaj so Švabi storili s tvojimi doma. Tudi v trg imamo dobre vezi. Poznaš Karla, upokojenega pismonošo. Sicer še sedaj glasno odzdravlja s hajhtlar!, a se ga ne boj, se le dela tako. On je sorodnik tukajšnjih naših sodelavcev v mestu. Preko njega bomo vzdrževali vezo. Treba bi bilo, da si nam kdaj tudi ti na voljo. Bi bil pripravljen?

Dijak je ujel iz naglasa pri besedi „TI“, da je že vse v naprej jasno. Obvezuje ga nekaj s temi tujimi ljudmi. Tuji in vendar po drugi strani vse bliže kot marsikak vihrov domačin, ki je pred leti še glasno hajhtlerjeval, zdaj pa se kreta kot prvoborec proti hitlerizmu vsega kraja.

Dijak je pokimal.

Starec je bil vmes: — Seveda boš jemal naše reči le s sabo, kadar boš dobival normalen dopust. Preko Karla ne bo težav. On je že o tem obveščen. Pravzaprav še ni dolgo, kar te je tukaj na šoli obiskal. Zelo rad pride v Kranj. In on pride brez težav. Pravi lisjak. Filistrsko pripne strankino značko na prsi in nosi za koroške partizane pod Obirjem in Peco marsikaj koristnega tja.

Dijak je slišal le s pol ušesom. Vse se mu je zdelo prav filmsko napeto in fantazija je že pletla svoje možnosti, kako skrivaje marsikdo dela s partizani. A iz kakšnih razlogov? Tudi iz prav podlo nizkotno sebičnih.

Kot na dogovorjeni znak je skrivnostna ženska

zginila v sosedno sobo, kjer je stal pianino. Dijak je hotel tja, pa sta ga ženska in stavec zadržala.

— Oprostiš za trenutek. Takoj bo vse nared!

Dijak si je že tako goreče želel Charlotte. Nobe-nega znaka pa ni bilo, da jo vidi danes. Z nobeno besedo ni upal potipati v njeno smer.

Starec pa je bil izbrano vljuden. Ko sta bila sama brez skrivnostne ženske, je dejal: — Kaj bo šele po vojni? Ko je toliko nejasnega že sedaj...?

Skrivnostna ženska je šepnila samo skozi na pol odprta vrata, da mora takoj nujno naprej, bo se že še oglasila pravočasno. Ko se je stavec zasigural, da je res ni več v hiši, je zamišljeno začel: — Koliko se pogovarjava, pa nisva v vseh pogledih istega mnenja, zlasti ne, kako bo po vojni tukaj pri nas v Jugoslaviji.

Tedaj pa je potrkalo.

Charlotta je bila.

Dijak je bil odrešen. Na veliko politiko se ni veliko spoznal. Zlasti ne iz perspektive starega Kranjčana pokojenca, ki živi vendarle v drugem svetu kot koroški dijak, ki je zamotan v ideološke fraze tisočletnega rajha pod vodstvom in v izvedbi rjavih Korošcev. Zlasti pa v privlačen svet učenja. Trenutno pa je v težki krizi, vse v njem je razvrednoteno, same diskrepance bodisi iz vidika „tako vernega življenja“ ubitega pradeda, ki pride v tako zverinsko smrt bodisi v pogledu na negotovo ugibanje samega dirceja. Zdjaj pa je bil odrešen. Na mah. Bliskoma ga je vsega prevzelo: Kako sem si že želel svidenja s Charlottjo!

Valentin Ploaňšek

66

Križ s križi

Zoprnež je bruhal svoj gnev iz sebe. Karla je dijak komaj krotil. Po drugi strani bi privoščil zlikovcu, da jih enkrat pošteno skupi. A v glavi je „tiktakala disciplinska ura“ preočitno, kajti strogo je bilo prepovedano pretepanje ali netovariško obnašanje med dijaki.

Z mislijo na klavirsko uro sta oba prijatelja zunaj takoj pozabila zoprni pripetljaj.

Napetost pa je ostala. Zlasti pri telovadbeni uri, kjer je Dromelj blestel s svojimi atletskimi sposobnostmi in se je grdin maščeval tako ali drugače. Pri profesorju Hofarju pa je bil bahač dobro zapisan. Karel pa se ni bal za ugled. Dijakovo neugnanost pa je Hofar po Dromljevi priliznjenosti strogo kaznoval. Vedno je dobival „sonderdienste“ za pospravljanje.

Spet je bil v vili. Tokrat se je dalj časa zadrževal tudi v kuhinji, kamor sta ga povabila stavec in skrivnostna ženska. Neverjetno, kaj sta vse govorila! In kar vpričo dijaka!

— Dragi Muljak, nič ne skrivajva, mladi tovariš

FLORIJAN SABLATSCHAN

„Nočem odkrivalnega žurnalizma,“ je pred kratkim dejal generalni intendant ORF-a Gerd Bacher. Temu primerno izgleda aktualni program televizije. Povsod prilagajanje. Inicijativnih kritičnih oddaj kratkomalo ni več, rešerše tudi ne več. Istočasno je postala v zadnjih letih avstrijska televizija upravni monstrum — kakor orjaška ladja, pri kateri je šele čez dolgo časa možno spoznati in dognati, da zavira. V zadevi dunajskega škandala okoli splošne bolnišnice ORF z izjemo degradirane-

ga Tozzerja sploh ni več na mestu — in to pri stoterih urednikih. Namesto tega pa prevladuje dvorno poročanje z Ballhausplatz. Sicer se imenuje tako poročanje ekskluzivno in

glavni urednik z Ballhausplatz producira za „svoj“ medij... *

Radio Valcanale pridobiva tudi na Koroškem vedno več navdušenih poslušalcev. Iz valov-

V Nočnem studiu: debata o manjšinah

je seveda prvovrsten vir. Vendar kdor pozna navade in šege pravega poročanja s tega dvora, dobi včasih trebuchol, ko gleda in posluša, kako se

nega kaosa v Italiji najbolj visoko dviga svojo glavo in svoj oddajnik ravno ta privatna radijska postaja. Iz amaterskih in idealističnih začetkov se je ta mini-studio razvil v profesional-

ni obrat. Med idealističnimi začetnimi osnovami je bila tudi prekonacionalnost. Italijanščina, nemščina, furlanščina in slovenščina imajo svoj enakopravni prostor in tem zelo kreativno improviziranim celodnevem programu. Ta mnogojezičnost vlada tudi sedaj, ko je obrat vedno bolj prišel pod kontrolo strokovnjakov. In glej čudo — nihče se ne razburja nad prisotnostjo slovenščine, ki jo je slišati več in v mnogo boljnih oddajnih časih kakor v „privilegiju za slovensko manjšino“ — slovenskih oddajah celovškega radia. Izgovor, da bi poslušalci protestirali proti slovenski besedi v televiziji, je tudi eden od največkrat slišanih „argumentov“ — ki so očitno predsodki — proti slovenskim TV-oddajam.

* Okoli koroške družbe za kabelsko televizijo je postalo v mesecih od njenega obstoja in konstitucije naprej zelo tiho. Radoveden sem, h kakšnim bregovom bo prodrla ta tiha voda. *

Za naslednji teden priporočam: nočni studio — pogovor med intendantom prvega televizijskega programa Wolf In der Maurer ter prof. Theodorom Veiterjem, strokovnjakom za manjšinska vprašanja. Tema pogovora: narodnosti in manjšine. Njihovi problemi kot bomba, katere ura je nastavljena na nepričakovano in neznan čas... Manjšinski problem je postal na televizijskem zaslonu zelo redek pojav in bo treba to oddajo zasledovati torej z dvojno vne-

od nedelje, 22. junija

do sobote, 28. junija

AVSTRIJA

TV

LJUBLJANA

1

Čas v sliki — 20.15 Derrick — 21.20 Zolja perspektiva — 22.10 Sport — 22.20 Nočni studio: Narodnosti in jezikovne manjšine kot zadrževalna bomba — Theodor Veiter v pogovoru z Wolfom In der Maurerom.

SOBOTA, 28. junija: 15.30 Oba morskata psa — 17.00 Jolly-predal — 17.30 Bilo je nekoč... človek — 17.40 Nilski konj na perilni vrvi — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dva x sedem — 18.25 Dober večer... Heinz Conrads — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Festival za sleparja — 21.45 Šport — 22.05 Telesrečanje — 22.50 Poročila.

NEDELJA, 22. junija: 11.00 Casnikarska ura — 12.00 Kamor ljubezen pade — 14.55 Gospod v hiši sem jaz — 16.30 Veliki kiti — 17.15 Mesec, mesec, mesec — 14.40 Za lahko noč — 17.45 Klub seniorjev — 18.30 Zmenek z živalmi in ljudmi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.20 Julija od zraven — 21.50 Poročila.

PONEDELJEK, 23. junija: 9.00 Praznično bogoslužje — 10.15 Am, dam, des — 10.40 Kamor pade ljubezen — 11.10 Šolska TV: Nauk o instrumentih — 11.40 Majhna nočna glasba — 13.00 Visoka hiša — iz parlamenta — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Wombljevi — 17.30 Lassie — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Živali pod vročim soncem — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport ob ponedeljkih — 21.05 Detektiv Rockford: Telefonski klic zadostuje — 21.50 Večerni šport.

TOREK, 24. junija: 9.00 Am, dam, des — 9.30 Francoščina — 10.00 Šolska TV: Materija in prostor — 10.30 Gospodar v hiši sem jaz — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Oddaja z mišjo — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Hitreje, močneje, višje — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kuba — rdeči otok v viharju — 21.00 Čas je prišel — 21.50 Videoteka: 25. julij 1934.

SREDA, 25. junija: 9.00 Oddaja z mišjo — 9.30 Dežela in ljudje — 10.00 Šolska TV: Želim si žival — 10.30 Ljubzenska opojnost na Capriju — 17.00 Tat v kopalšču — 17.25 Delajo glasbo — 17.30 Moj stric z Marsa — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Flambardovi — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Zeppelin — 21.55 Teletext — kviz — zrebanje.

ČETRTEK, 26. junija: 9.00 Am, dam, des — 9.30 Francoščina — 10.00 Šolska TV: Razmišljajoči kalendarj — 10.30 Zeppelin — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Pustolovščina pod vetrom — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Moda in trend — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Starokopitna komedija — 22.10 Večerni šport.

PETEK, 27. junija: 9.00 Am, dam, des — 9.30 Ruščina — 10.00 Šolska TV: Alfred Uhl — 10.30 TV kuhinja — 10.55 Klub seniorjev — 11.35 Melodija Broadwaya 1950 — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Vprašaj — 17.30 Heidi — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Panoptikum — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v slik — 19.30

ling — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Poznate mojo ženo?

ČETRTEK, 26. junija: 17.55 ORF danes — 18.00 Tečaj ruščine — 18.30 Pota k umetnosti — 19.15 Galerija — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Dalli, dalli — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2.

PETEK, 27. junija: 17.25 ORF danes — 17.30 Thornton Wilder: Happy journey — 17.45 Dunajski gozd — 18.00 Če pade ljubezen — 18.30 Orientacija — 18.50 Beseda k sabbatu — 18.55 Kviz sv. pisma — 19.00 Zelite — igrano — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Marie Curie — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Grof z Monte Crita.

SOBOTA, 28. junija: 15.00 Sport — 17.00 Waltonovi — 17.45 Očetje prašne skriny — 18.00 Dva x sedem — 18.25 Nogomet — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Slučaj za ljudskega odvjetnika? — 20.15 Nobenih vprašanj več — 21.15 Vprašanja kristjana — 21.50 Nalog umor.

MATI

(Nadaljevanje s 6. strani)

ljivem joku. Izjokala je lastnemu detetu veliko bolečino življenja...

To noč ni mogel Mičio san dolgo zaspati. Utrujen in izčrpan je zadremal šele proti jutru.

In v sanjah je začutil, kako ga njegova prava mati objema in kako mu veje v lice njen gorki dih. Zaslíšal je boječ, tih glas, ki je prosil zgolj za eno besedo: mati. Zbudil se je s to besedo na ustih. In zdelo se mu je, kakor bi pravkar nekdo zapahnil vrata njegove sobe...

* Zjutraj ni bilo O Taku nikjer. In Mičio je ni srečal nikdar več v življenju...

RADIO CELOVEC SLOVENSKE ODDAJE

NEDELJA, 22. junija: 07.05—07.35 Duhovni nagovor — Naj pesmica naša darilo vam bo.

PONEDELJEK, 23. junija: 14.10—15.00 Koroški obzornik — Iz ljudstva za ljudstvo — Kramljanje o zdravilnih zeliščih.

TOREK, 24. junija: 09.30—10.00 Land an der Drau — dežela ob Dravi (šege in navade o kresu) — 14.10—15.00 Koroški obzornik — Otroci, poslušajte! Pesmice za deco. — Poje ženski vokalni kvartet.

SREDA, 25. junija: 14.10—15.00 Koroški obzornik — Veseli val — („Kaj je ljubezen?“ — Odgovarjajo znane osebnosti).

ČETRTEK, 26. junija: 14.10—15.00 Koroški obzornik — „Moj narod je kot gamsi na plaz“ (Oddaja Zveze koroških partizanov).

PETEK, 27. junija: 14.10—15.00 Koroški obzornik — Iz kulturnega življenja — Posnetki prireditve ob otvoritvi kulturnega doma SPD „Danica“ v Sentprimozu, 2. del.

SOBOTA, 28. junija: 09.45—10.30 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

čila — 16.55 Nogomet: Dinamo — Sarajevo — 18.55 Naš kraj — 19.10 Zlata ptica — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 20.00 Zgodba o Lini — 21.05 Vsi so igrali ragtime — 22.05 Odkupnina — 23.30 TV kažipot — 23.50 Poročila.

2

NEDELJA, 22. junija: 16.00 TVD — 16.15 Nedeljsko popoldne — 19.00 TVD — 18.20 Glasbena oddaja — 20.20 Dokumentarni film — 21.10 Včeraj, danes, jutri — 21.30 Celovečerni film.

PONEDELJEK, 23. junija: 17.40 TVD v madžarščini — 18.00 TVD — 18.15 Šola za junake — 18.30 Otroška oddaja — 18.45 Glasbena medigra — 19.00 Športna oddaja — 19.30 TVD — 20.00 TV drama — 21.15 Glasbeni trenutek — 21.20 Življenje filma — 22.20 TVD — 22.35 Glasbena oddaja.

TOREK, 24. junija: 17.40 TVD v madžarščini — 18.00 TVD — 18.15 Pionirski TV studio — 18.45 Dokumentarna oddaja — 19.30 TVD — 20.00 Koncert Oscarja Petersona — 20.50 Včeraj, danes, jutri — 21.10 Porota — 22.00 Poezija.

SREDA, 25. junija: 17.45 Poročila — 17.50 TV koledar — 18.00 Pisani svet — 18.30 Vaterpolo za nagrado Tašmajdana — 19.30 TVD — 20.00 Reportaža pred oddajo igre brez mej — 20.05 Fribourg: Igre brez mej — 21.35 Prosta sredo — 22.50 TVD.

ČETRTEK, 26. junija: 18.30 Vaterpolo za nagrado Tašmajdana — 19.15 Turistični pregled — 19.30 TVD — 20.00 Včeraj, danes, jutri.

PETEK, 27. junija: 16.55 Obzorja — 17.15 Poročila — 17.20 TV koledar — 17.30 Mali svet — 18.00 30-letnica samoupravljanja v SFRJ — 18.50 Paja Pazjanija — 19.30 TVD — 20.00 Družba in kultura — 21.0 Včeraj, danes, jutri — 21.15 Portreti — 22.05 Dillinger je mrtev.

SOBOTA, 28. junija: 17.45 Zapis v vasi — 18.30 Narodna glasba — 19.00 Iz sporeda TV — 19.30 TVD — 20.00 Čas jazza — 21.00 Včeraj, danes, jutri — 21.10 Prostor in čas — 21.40 športna sobota.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslov: „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26. 9020 Klagenfurt — Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave 72 5 65. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradisce 10, 61000 Ljubljana, tel. 22207. Narodna znaša letno: za tuzemstvo 150.— šil., za Jugoslavijo 200.— din, za ostalo inozemstvo 250.— šil. (po zračni pošti 500.— šil.). — Lastnik in izdajatelj: Narodni svet koroških Slovencev. — Odgovorni urednik: Florian Sablatschan. — Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Vsi Viktringer Ring 26.

700 otrok na Rebrci: skupno smo močni!

Veselo skupino iz Šentjanža je pripeljala Nežka Pinter

Korajžno so zapeli Selani pod vodstvom Zalke Olip

Nad 700 otrok je prišlo v nedeljo na Rebrco, kjer je letos priredila Katoliška mladina svoj tradicionalni otroški dan. Skupine so prišle iz vse Koroške, od Žvabeka tja do Bistrice na Zilji. Že v dopoldanskih urah so se otroci zbrali ob maši, ki jo je daroval župnik Hanzej Dersula — „stric Hanzej“ iz „Otroka božjega“. Pri maši na skednju je otrokom pripovedoval zgodbo o palicah, ki jih ne prelomiš, če so povezane — prispodoba o skupnosti, ki ima moč. Popoldan so skupine iz Libuč, Železne Kaple, Borovelj, Kazaz, Šmarjete, Šentjakoba, Globasnice, Sel, Šentlenarta, Nonče vasi, Šentjanža, Slovenjega Plajberka, Vogrč, Šentilja, Žvabeka, Šentlipša in Bistrice na Zilji pokazale, kaj znajo. Skupine so vodili Zalka Mandelc, Toni Sticker, Lidija Oraže, Florijan Zergoj, Hanzi Olip, sr. Antonija, Janez Petjak, Zalka Olip, Milica Horvat, Mira Zdovc, Nežka Pinter, Pavla Laussegger, Jožko Koncilija, Pepca Weiss, Leni Sticker, Milena Pipp in Hanzi Tolmajer.

Otroci so zapeli, se predstavili v skečih, igrali na flavte in zaigrali na tamburice. Lep popoldan, ki je hkrati pokazal, koliko prostovoljcev se neplačano, ampak zato z vso vnemo posveča našim najmlajšim.

Šentjakobske otroke vodi sestra Antonija

Milena Pipp z otroki iz Bistrice na Zilji

V Šmihelu praznujejo železnomašnika

Naš podjurski starosta med duhovniki je obhajal v nedeljo, 1. junija, svojo 65-letnico mašništva. Samo č. g. Alojzij Vavti v palniških Selah ga po starosti še prekaša. Oba pa sta si telesno podobna, oba visoko vzravnana kakor generala, toda oba napol slepa. Oba nosita starostno breme vdano in potrpežljivo.

Naš jubilar se je rodil marca 1892 na Lešah nad Prevaljami. Gimnazijo in bogoslovje je študiral v Celovcu ter bil leta 1915, torej sredi 1. svetovne vojne, posvečen v duhovnika. Njegovo prvo kaplansko mesto je bilo v Pliberku pod dekanom in župnikom Mariničem, ki se je pozneje preselil v Gorico.

Po svojem kaplanovanju se je naš jubilar ustavil za dalj časa kot župnik na Brnci, kjer je bil kot eleganten „duhovni gospod“ znan daleč naokrog. Ni čuda, da kot takšen ni ušel v zadnji svetovni vojni očem gestapa. Lepega dne se je znašel v celovškem gestapovskem zaporu. Zagovornikom se je sicer posrečilo, dokazati njegovo nedolžnost, toda vsi ti dokazi so bili za gestapo tem bolj merodajni, da je slovenskega duhovnika poslal v Dachau. Pri vsem tem so igrali važno vlogo še neki nerazrešeni nesporazumi na cerkvenem polju. Za našega jubilanta je ta preizkušnja pomenila zelo obremenjajočo bol in ga močno strla. Še danes trpi za tem še nepreboljnim razočaranjem.

Po svojem povratku iz Dachaua za župnika Verhnjaka ni bilo več prostora na Brnci. Po daljšem sem in tja se je umaknil kot penzionist v Šteben pri Globasnici. Tu je zrastle med Štebjani in njim pristrčno razmerje, ki se je tudi pokazalo na predvečer jubileja, ko je štebenski pevski zbor jubilanta presenetil s podoknico.

Naš železnomašnik se je pred ka-

kimi 25 leti iz Štebna preselil v Šmihel. Tam si je po naklonjenosti Kuharjevih in z njih pomočjo postavil lično, nadvse skromno stanovanje. Tu je preživel svoj življenjski večer s svojo blago sestro Marijo, ki pa je bolj zaslužila ime „Marta“.

Naš jubilar je silno načitan človek s še vedno svežim spominom. Citira kot kak profesor klasike in pesmi, ki jih je zložil kot mlad študent. Ta njegova lastnost se je spet

deklice Marta Sadjak, Betina Čebul in Veronika Kušej. V deklamacijah je bilo vsebinsko položeno celotno jubilarstvo življenje.

Tudi lep šopek rdečih nageljnov so deklice poklonile jubilaru, pa jih žal ni videl, temveč samo otipal. Pa tudi to ga je osrečilo do solz.

K slovesnosti je priteknel sem čez Dravo iz grebinijske kloštrske „puščave“ še naš dragi Hanzej Dersula kot velik mlajši prijatelj jubilanta.

Šmihelski dekan Srienec in železnomašnik J. Verhnjak

pokazala ob slavnostnem nagovoru ob svoji železni maši, ko je v obeh jezikih nagovoril šmihelske vernike v natrpano polni cerkvi. Najraje govori o ljubezni, ki je po Pavlu višek popolnosti. Seveda v slovenskem polurnem nagovoru ni izostala znana legenda o florenškem opatu in samostanskem bratu Frančišku. Življenjske epizode človekove pač ravno v starih letih silijo v ospredje in iščejo ne samo v mislih, marveč tudi v besedi izraza in ponovnega doživljanja.

Č. g. jubilaru so v vezani besedi čestitale zelo ganljivo tri naše

Ob tej pristrčno lepi slovesnosti smo se vsi zavedali, kako tečejo leta, kako obhajamo jubileje in kako jih bomo obhajali kmalu drug za drugim tam v večnosti, kjer nas bo šele objela in osrečila prava ljubezen.

Še nekaj naj bo omenjeno: ob strani jubilanta je pri slovesnosti stala mlada nedolžna vnukinja Kuharjeve Angele, točasne župnikove oskrbnice, z blazinico, na katero je bil položen svež venec, ki je jubilanta spominjal na rože in na trnje njegove 65-letne duhovniške poti.

ŠPORT

Selani na 4. mestu!

KRIVA VRBA — DSG SELE
1:5 (1:2)

Teden poprej so Selani doma igrali ob neprijaznem vremenu in zmagali, v soboto pa je bila vremenska podoba popolnoma spremenjena. Sonce je žgalo iz modrega neba, tako, da je marsikateri igralec željno gledal na gladino jezera oziroma si zaželel hladne sence. Igra v Krivi Vrbi je bila kljub vročemu popoldnevu izredno razgibana in Selani so se močno potrudili, da izboljšajo razliko golov. Kar tri gole je dal N. Olip, ostala dva pa Fl. Jug in Gr. Toševski.

Zelo zadovoljivo je bilo tudi igranje obeh „novincev-brucov“ v prvem moštvu. To je najboljši dokaz, da delo z mladimi igralci obrodi sad. Le tako napreji! Moštvo: A. Koščak, P. Čertov, O. Travnik, N. Dovjak, O. Ogris, D. Mohorčič, G. Toševski, N. Olip, Fl. Jug (46. K. Pristovnik), Zd. Oraže, P. Roblek (46. H. Falle). - wafra -

TEKME DSG SELE:

Sobota, 21. 6. 1980:
16.15 Sele 23 — Škofji Dvor 23.
18.00 Sele I — Škofji Dvor I.

Spet poraz SAK-a

KOTMARA VAS — SAK 4:0

Po nepotrebem so izgubili v nedeljo SAK-ovi nogometaši predzadnjo igro sezone proti Kotmari vasi. Zdi se, da obe moštvi že čakata na konec sezone in sta se zadovoljili z mesti v sredini lestvice. Z zmago nad SAK-om so domačini prehiteli slovensko moštvo in zasedajo 5. mesto na lestvici, SAK pa je padel nazaj na 7. mesto. SAK se bo poslovil od svojih

navijačev na zadnji tekmi, ki bo v petek, 20. junija, ob 18.45 na Košatovem igrišču proti Annabichlu. SAK pod 23, ki je v nedeljo zmagal 1:0 (gol je dal H. Grilc) igra ob 16.30.

Bolj uspešni so mladinci, ki so zadnjo tekmo proti ASV Annabichlu zmagali s 7:1. Kot smo poročali, igrajo mladinci za koroški pokal in bodo nastopili v nedeljo, 22. junija, ob 18.00 proti moštvu iz Štebna v Labotski dolini.

Namizni tenis: zmaga ekipe Obirja

Na drugem ekipnem prvenstvu v namiznem tenisu je preteklo nedeljo zmagala ekipa Obirja pred ekipo Sele I in ekipo Dijaškega doma. 4. in 5. mesto so zasedle Sele II in Sele III.

V soboto, 21. 6. in nedeljo, 22.

6., se bodo slovenski športniki udeležili 4. srečanja slovenskih športnikov iz obmejnih dežel, ki bo na Ravnah. Sodelovali bodo športniki iz Italije, Železne Županije in Raven. Koroška bo nastopila s sledečimi reprezentancami: namizni tenis (ženske in moški) nogomet in šah.